

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

AAFWONDINGEN.
Prijzen per regel...
Van 1 tot 4 regels...
Elke regel meer...
Voor meer dan één bladzijde...
Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor...
WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE:
DRUKKERIJ COLLES
(Naam, Maatsch.)
Postboks rekening n. 8888,
Telefoon 12
Abonnementprijs: fr. 15.00 per jaar,
Vooraf betaald.
30 centimes het nummer.
Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gestuurd worden aan den uitgever.

HET LAND IN NOOD

Het is geen geheim meer dat ons land in nood — in geldnood — verkeert.
De belastingen brengen veel minder op dan werd uitgecijferd; hantsel en lanouboer zitten in volle crisis; Duitsland laat weten dat het niet meer zal betalen; daarbij nog die 650 miljoen verlies op de ponden die de Nationale Bank verliest, en die toch iemand moet betalen; en, wijl de inkomsten van den Staat geweldig verminderden, gaen de uitgaven geweldig omhoog.
De toestand teekent zich echter zoo uit, dat van daling of onveiligheid van onze munteenheid geen sprak is. De frank staat en blijft stevig gedekt. Waar het om gaat, dat is om de begroting, die aan tekort lijdt. De begroting klopt niet meer; men voorziet een tekort van 1200 tot 1500 miljoen, wat geen kleinigheid is en die zullen moeten gezocht en gevonden zijn. En dat zit « zwer » zal doen is klaar.
Kamer en Senaat zijn een soort « kiespropagandabureau » geworden — laat het ons maar zeggen — en wijl een deel nog zinkt voor het algemeen welzijn, is het ander deel enkel bezorgd het volk te voldoen, om er met de herkiezing zoet uit te komen.
Een gezin, of een handelsrichting, die zou te werk gaan gelijk den Staat, het doet, moet ten onder; wie meer vertoert dan er inkomen, gaat den dieperik in.
Dat overleefd de Staat na ook, nu hij niet kan.
Een land echter kan wel in moeilijkheden geraken, maar kan niet ten onder gaan.
Dat hebben onze kopstukken ook ingezien en in de laatste dagen zijn drukke onderhandelingen aan gang tusschen de leiders der drie groote partijen.
Men spreekt van aftreden van Minister Houtart, onze groote finantierman, die de schuld van zijn verlies op de ponden, (wanneer het slecht gaat krijgt het altijd iemand op z'n rug);
men spreekt van een nieuw drielielig ministerie; — doch de socialisten weigeren op het punt huw medewerking. Dat brengt verantwoordelijkheid bij, en dat vreeszen onze socialisten; in de minderheid zetelen, goed betaald zijn, op alles rekameeren, zeggen dat iedereen zou moeten gepensionneerd zijn en niet met 10 fr. drags maar met 20 fr. of 50, dat raakt gemakkelijker, zoelen er ander betrek, maar zelf zeggen dat hunne beloften kunnen betaald en nitvervoerd worden, daar zijn onze roodjes schuw van;
men spreekt van Kamerontbinding;
men spreekt van nieuwe verhoging van belastingen;
men spreekt van een groote nieuwe leening, en als middel om de talrijke miljarden die ongestoet zijn uit de kous te krijgen, zoude hij de trekking tellen een lot van vijf miljoen te winnen zijn, (onder ons gezegd, ze zouden beter 5 prijzen van een miljoen geven, dan vijf miljoen op één prijs);
men spreekt van 10 t.h. afslag op alle wadden en toelagen;
en men spreekt nog van vele dingen alle ondankebaar om uit te voeren.
Het feit is dat de kas ledig is en dat er zullen moeten drastische maatregelen genomen worden om den vorzonken wagen uit te trekken.
Het land is in nood!
Dat komt er van wanneer in eene inrichting geen « hoofd » is.
Geen een partij kan iets goeds tot stand brengen of moet, uit kiespropaganda ten voorlede der minderheid, dez grillen voldoen, vooraleer een wijze gestemd te krijgen.
In die voorwaarden kan — en durft — men enkel wetten stemmen die het volk vleien. Het kwaad uitnijdien — zoals een goeden geneesheer moet doen — kan of durft men niet.
Intusschen is geen een stand tevreden; de ene betant te veel, de andere trekt te weinig, maar men blijft blind voor « de » oplossing.
« De » oplossing is één gedachte, naar het Bestuur van het Land zenden en dat kunnen we met onze stem.
Zooling we bij de stemmingen geen verstand gebruiken, zoalang katholieken niet aaneen sluiten om eene katholieke meerderheid te krijgen, zullen we op financieel en op zedelijk gebied, den dieperik ingaan.
Die dag nadert; denk eraan!

MEISJES. LEERT HUISHOUDEN

Het modern leven, met zijn drang naar gemakzucht, plezier en vermaak heeft heel wat meisjeshoofden op hol gebracht! Velen worden er aangetroffen welke alle huishoudwerk aanzien als minderwaardig, bezeden de echte roeping der vrouw en ze loopen naar de burealen en werkwinkels om er zich zooveel mogelijk van te ontmaken! En wat blijft er over van het echt vrouwelijke? Het huiselijk leven? In dit zoeken en streven naar al wat uithuizing is verliezen zij het genoegen, 't genot, dat zij zouden moeten smaken in het ware familieleven. Zij merken niet eens op, dat hunne plaats open blijft en dat die leemte niet enkel voor hem maar ook voor de andere huisgenooten een oorzaak is van verwijdering, soms van afkeer om in dien kring te blijven.
Meisjes, aan u is de taak opgedragen, reeds van in uwe jeugd, den engel van 't huisgezin te zijn. Gij zijt het die er leven en opgewektheid, tevredenheid en voldoende moet weten te brengen! Uw zachte vrouwelijke omgang met broers en zusters, uw kinderlijke genegenheid tegenover uwe ouders, die zich zal uiteten door dienstvaardigheid en hulpbetoon in elk geval, kunnen van den kring om den haard een waar paradijs maken. Eens komt dan voor u een gedroomde werkelijkheid; wat gij aan genegenheid en dienstvaardigheid betoont heet aan den ouderlijken haard, was maar de voorbereiding van 't gene gij doet moet aan uw eigen haard. Ja, daar wacht u nu de zorg voor echtgenoot en kinderen. Gij staat in, voor hun onderhoud aan kleeren en voedsel, de algemeenere verzorging van hun stoffelijk, verstantelijk en zedelijk welzijn.
Gij zijt het, die als huisvrouw daar ook alle inrichten, besturen, geleiden en onderhouden. Veel wordt er gevraagd van een goede huisvrouw en moeder, maar veel zal zij dan ook ontvangen van de haren welke door genegenheid en liefde hun dankbaarheid zullen betoonen — en kan een vrouw hier wel een grooter genoegen smaken dan de haren gelukkig te zien?
Meisjes, wilt gij die schoone toekomst verweerdlijken, leert dan huishouden! De vrouw kan zich slachtoffers uit liefde, maar wat baat het zoo zij niet eens weet waar haar krachten? waardoor haar oprechte genegenheid betoonen? De vrouw moet arbeidzaam, zuinig, rein en oeteljk zijn; zij moet voorzichtig en gezond oordeel bezitten, zich zelf vergeten om, moedig en wanzaam steeds op post te zijn! Hoe echter kan zij die hoedanigheid verkrijgen?
Ten alle kanten rijzen tegenwoordig gelezenheden op — vanaf 14 jaar wordt huishoudonderwijs gegeven, er worden bijzondere huishoudscholen ingericht van kortere of langere duur naar gelang de omstandigheden waarin de leerlingen zich bevinden.
Dit onderwijs stelt zich ten doel alle meisjes gelegenheid te verschaffen zich te bekennen in keuken, in wasch en strijk, in naal en verstellwerk, in onderhoud van al wat in en om de woning is, en dit onderwijs geeft overvloedige gelezenheden der huisvrouw hierbij in 't licht te stellen. Zij die zulke cursussen gevolgd hebben daardoor meer voordeel opgedaan hebben dan diegenen die enkele franks verdienende ze ook ras aan nuttelooze zaken zullen verbrast hebben, omdat zij niet beter of meer wisten. Het gaat er zelfs niet alleen om stoffelijke voordelen op te doen, maar 't welzijn, 't geluk van al de huisgenooten hangt af van de hoedanigheid der huisvrouw.
Meisjes, overweest eens aandachtig deze enkele spels, doorschouwt uwe toekomst en overleef: komt terug tot de ware vrouwelijkheid die zich maar aan den haard ontplooit, bereid u voor tot het vervullen van uw gesehnen plicht, leert huishouden en gij zijt gelukkig zijn en er velen gelukkig maken.

De Hebzucht

De hebzucht is in alle klassen en standen der samenleving gedrongen en is bezig met geheel de wereld te ontredderen. Zij is eene getrouwe medewerkster der crisis.
De hebzucht leidt door het strooisel heen naar het genoten gemak, aas uitnijdien op stoffelijke goederen en bekrent zich hoegenaamd niet om de zedelijkheid.
De economische hebzucht heeft het lastig, maar welkloende juk der zedelijke wet van den hals gescheid. Men handelt alsof de ondernemingen, in de menscheleke bedrijvigheid, eene onzijdige strek vormden waaruit de Tien Geboden Gods verhanen zijn. De drift naar gewin — en welk gewin? — kent geen palen meer en het kapitalistische regiem, dat de Paus nochtans tegen alle dwaze, uitzinnige en onberedeneerde aanvallen verdedigt, komt in het binnenland uit op het onverdragelijke diktatu van het klein getal, dat terugverking uitlokt van gramschap en opstand.
Buiten het land wordt die hebzucht een schuw, schrikachtig en brutaal nationalisme of een economische en politiek imperialisme sonder gunade.
Men zou zeggen dat de Tien Geboden Gods aan de deur der zaken burealen en der gezantschappen tegengehouden worden, en

dat zakenmannen of staatsleiders een waterdicht schutsel plaatsen moeten tusschen hun beroepsgeheten en hun geweten van christen mensch.
't Is waar, men heeft er altijd over geklaagd en in de politieke orde heeft de staatsreden gedurig gedend om de meest loensche manier van handelen te verontschuldigen. Alle hout was goed genoeg om er pijlen uit te maken terwijl men den zedelijke kant vertrapte met de beije voeten.
Zelden was het mogelijk den graad van rechtschapenheid van het woord en zijner overeenstemming van de geheele waarheid te onderscheiden.
Maar de weerklank der daden is tegenwoordig onmetelijk geworden.
De afgrifelijke periode, die wij hebben doorleefd heeft bewezen dat een sprankel een brand aansteekt, die geheel de wereld omvat.
Afschuwelijk is het kwaad door de hebzucht bedreven; geen ander wet zal het tengehouden dat de onfaalbare genezende wet van God.

BUITENLAND

FRANKRIJK
Tragische inbraak. — Te Pugnanello, nabij Benvenuto, is een tragisch drama gebeurd in de volgende omstandigheden. Aldaar woonde de 78 jarige Edouard Maccario, die den naam had zeer rijk, maar ook zeer gierig te zijn. Het was ook gekend dat hij gansch zijn fortuin in huis bewaarde. Dit was ter oore gekomen van een inbreker van Acerno, den 22 jarigen Gaetano Mingoli, een gevreesde oudervoordeelde. Deze keral was 's nachts in de woning gedrongen van Maccario. Hij was bezig met een meubel open te breken, toen hij door den onderling verast werd. Er greep tusschen beiden een verwoed gevecht plaats. De bandiet trok zijn revolver en schoot Maccario met vier kogels nedder. De onderling storte dood voor de deur. Op dit ogenblik werd er aangeklopt. Monelli maakte zich gereed om de bezoekers op revolvergeschoten te onthalen, doch hij onachtzaamheid deed hij een schot afgeven. Hij zelf werd door den kogel getroffen en storte dood op het lijk van zijn slachtoffer nedder.
— Gevaren van de filmkucht. — Gaetano Farina, uit Napels, bekefde een kostelijke avond: hij zat in de cinema en lachte zich bijna krom bij het zien van een koddige geschiedenis op het doek.
Maar toen de lachbui voorbij was, kwam de man met ontzetting tot de vaststelling, dat het hem niet meer mogelijk was, den mond te sluiten.
De man werd naar het hospitaal overgebracht, waar men vaststelde dat zijn lachen een samenknijping van de onderste kakspijer had veroorzaakt.
Drie uren lang werd er op de spier gewerkt alvorens zij weer normaal toeliet den mond te openen en te sluiten.
Gaetano Farina heeft zich voorgenomen nog enkel dramatische films te gaan zien.

FRANKRIJK

Ontzettend drama der zinsverbijstering. — In een kleine villa der rue Celine, te Antony, bij Parijs, heeft een schrikkelijk drama plaats gehad, dat vermoedelijk aan een plotselinge aanval van zinsverbijstering toe te schrijven is.
In dit huis woonden vier personen samen: de weduwe Chabrialat; haar dochter Melanie, vrouw VanSsette, 39 jaar oud, en de twee kinderen van deze laatste, de kleine August Jean Marie, 5 jaar oud, en zijn zusterken Marcelle, 3 jaar oud.
Donderdag namiddag was Mev. Chabrialat een bezoek gaan brengen bij een vriendin.
Wanneer zij 's avonds voor het avondeten terugkeerde was de ouderlinge verwonderd, toen zij aan het hekken der villa kwam, dat gansche het huis in volledige duisternis gehuld was. Een onreukl vreesde, maakte de vrouw dadelijk licht aan en riep op haar dochter en kleinkinderen.
Daar zij geen antwoord kreeg, ging de ouderlinge het huis afzoeken. Het was toen dat zij het lijk van haar dochter zag hangen, met een stevige koord vastgebonden aan de trapleuning. Als waanzinnig van smart liep Mev. Chabrialat de geburen en werden de opzoekingen voortgezet.
In den kelder vond men weldra den kleinen August badend in een bloedplas.
Vlak er neven bongelde een ander lijke aan een koord; het was dat der kleine Marcelle. Alvorens zelfmoord te plegen had de moeder hare kinderen gedood.
— Bloedig drama in een Fransch dorp. — RENTENIER DOOR ZIJN VROEGEREN TUIJNMAN DOODGESCHOTEN. — In een rentenierswoning te Corbeil heeft een vreeslijk drama plaats gehad. Terwijl de vrouw in de keuken zat te lezen, trad plotseling een man binnen, de 29 jarige Abel Barranger, die als tuinman bij het echtpaar in dienst was geweest, doch eenige maanden geleden was weggezonden. Zonder een woord te zeggen haalde de indringer een revolver te voorschijn en loete drie schoten op de 54 jarige vrouw van den rentenier. Hoewel getroffen in den arm en aan het hoofd, vond de vrouw nog de kracht naar een aangrensend vertrek te loopen, waar haar man zich bevond. Deze wilde zijn vrouw tegen den aanval der bescher-

men, doch Barranger loste opnieuw drie revolvergeschoten en doodlijk getroffen zakte de rentenier in elkaar. De vrouw zag kans te ontkomen en in een naburige woning hulp te gaan halen, waarvan de moordenaar gebruik maakte om de vlucht te nemen.
De dader heeft men nog steeds niet te pakken kunnen krijgen. Naar de gevonde vrouw van den rentenier heeft medegedeeld, handelde Barranger uit wraak omdat hij weggezonden was.
— Overlijden van Generaal Ferrié. — Generaal Ferrié overleed Dinsdag ochtend tengevolge eener heeklundige bewerking. Hij was opperbevelhebber der Fransche sointropen.
Generaal Ferrié werd wereldberoemd door zijn eerste proefnemingen met de electrische detector. Het was dank zij generaal Ferrié, dat de Eifeltoeren niet werd afgebroken een paar jaren voor den oorlog, daar de Parijsche staatsraad beslooten had het reuzenwerk af te takelen. Generaal Ferrié deed toen reeds op klaarlijk-kelijke wijze het nut van deze toren als antenne-mast uitschijnen.
Generaal Ferrié heeft tijdens den oorlog de gansche Fransche radio-telegrafie ingericht evenals in verschillende geallieerde landen.
De overleefene was voorzitter van de Internationale Vereniging van Radioomroepzenders.
Enkele dagen voor zijn dood had hij nog Fransche voorstellen voor de aanstaande Wereld-radio-conferentie van Madrid gereed gemaakt.
In 1927 werd hij door de ouderdomsgrens bereikt en de Fransche regering behield hem levenslang in actieven dienst, wegens de groote diensten die hij bewezen had en voortdurend nog kon bewijzen.

— Ontslag der Fransche regering. — In den Franschen Senaat gaf de voorzitter Dinsdag namiddag lezing van een verzoek tot ontslag vanwege M. Peyronnet over de algemene politiek der regering. Daarna gaf hij het woord aan M. Laval, minister-voorzitter. Deze vroeg dat de bespreking zou verschoven worden tot den 26 Februari, en voegde er aan toe: — Een algemeen « debat » is aan den gang te Geneve en zal slechts over eenige dagen eindigen. De regering moet in dit debat gansch haar gezag ongeschonken behouden. Onze afgevaardigden op de ontwapeningsconferentie zullen nogmaals het standpunt van Frankrijk moeten doen uitschijnen. Het is niet het ogenblik om in het parlement erover een bespreking te houden. Ik doe een beroep op de bewustheid van den Senaat. Ik vraag de verschuiving der ondervraging tot Vrijdag en ik stel de kwestie van vertourven.

Voorts zegde M. Laval: — Ik meen te weten dat de leider der Fransche afvaardiging te Geneve, mijn vriend André Tardieu, vroleden nacht in telefonische verbinding is geweest met M. Peyronnet. Ik geloof ook dat deze, op aandringen van M. Tardieu, beloofd had zijn ondervraging uit te stellen. Ik doe beroep op het geweten van M. Peyronnet. Gij hebt te kiezen tusschen uwe driften en de belangen van het land.
Er werd gestemd bij zitten en staan. De uitslag was twiufolchtig, zoodat men het noodig oordeelde tot de openbare stemming over te gaan. De vraag voor verdrag werd verworpen door 155 stemmen tegen 134; de regering was bijgevolg in minderheid gesteld.
Onmiddellijk na de afkondiging van de stemming waarbij de Senaat weigende de bespreking over de Ondervraging Peyronnet tot verdrag, hebben de voorzitter van den Ministerraad en de leden van het goevernement het Palais van Luxemburg verlaten om den brief te gaan opstellen waarbij het Ministerie zijn ontslag neemt.

— Twee laffe schurken werpen een werkmans uit den trein omdat hij geen geld genog op zich heeft. — Een baldadige aanval heeft in den nacht van Maandag op Dinsdag plaats gehad in den trein van de lijn Parijs-Dreux tusschen de staties van Saint-Cyr en Bois d'Arcy. Heer George Marcel Desgens, geboren in 1907 te Boulogne, gehuwd en vader van drie kinderen, is werkzaam in eene verffabriek van Issy-les-Moulineaux en keert ietleren avond naar huis terug met den bovengenoemde trein.
Maandag avond bevond de man zich als naar gewoonte in een der compartimenten en aan de statie van Saint-Cyr l'École stapten de meeste reizigers af en bleef de man alleen met nog twee andere personen zitten. Eens dat de trein terug in gang was en men de statie een weinig voorbij was, sprongen de twee mannen op den ongelukkigen Desgens toe en eischen zijn geld op.
Maar ik heb geen geld bij me, zegde de man, ik heb drie kinderen, laat me met vrede, ik heb juist een frank vijftig op zak.
Deze verklaring was de schurken niet genoeg die zich op den man wierpen en hem zijn geldbeugel met het weinige geld afnamen evenals zijne briefschasch met eenzelvigeidsbewijzen en eenige papieren.
Nijdig omdat hun buit zoo mager was, opende een der mannen het portiel terwijl den andere den armen Desgens met een gewelddigen schop buiten den trein deed vallen. Hoelang de ongelukkige daar bewusteloos gelegen heeft is niet vast te stellen, maar in alle geval is het zeker dat hij om half drie 's nachts bebloed en kreunende in de statie van Trappes-Trigae aankwam en, er zijn wedervaren vertelde. Hij wist ook een juiste persoonsbeschrijving te geven van

zijn aanvallers en weldra waren de gendarmen van Saint Cyr op de plaats van der aanval en werden al de gendarmieren van den omtrek gewaarschuld en kloppachten ingericht. Eilaas, men gelukte er niet in de schuldigen te ontmoeten.

In het gasthuis verzorgd stelde men daar vast dat heer Desgens de bovenlijp heel en al gespleten had, den neus en verschiedene vingers gebroken waren tijdens den val en dat hij bovendien nog talrijke kwetsuren had opgelopen in zijn val.
Gelukkig zijn de wonden niet doodlijk en mag men gerust zijn dat de man al herstellen. Het geval heeft groote opschudding verwekt in den omtrek en ieder hoopt dat de gendarmen op het spoor zouden geraken van de laffe misdadigers.

MEXICO.
De kerkvervolgung. — DE ONTVOERING VAN MGR. OROZCO Y JIMENEZ. — Zoolals reeds eerder gemeld, is Mgr. Orozco y Jimenez, aartsbisschop van Guadaluajara, eenigen tijd geleden per vliegtuig ontvoerd.
Toen Mgr. Orozco zich naar de kerk begaf, werd hij aangesproken door twee mannen, die zich bekend maakten als geheime agenten der Mexicaansche regering. Zij dedden den bisschop mede, dat zij opdracht hadden gekregen om hem aan te houden wegens het voeren van revolutionnaire propaganda. Na een nacht in de gevangenis te hebben doorgebracht, werd de bisschop per vliegtuig naar de grens gebracht.
Over deze ontvoering van den aartsbisschop verneemt « De Maasbode » thans nog de volgende bijzonderheden:
Mgr. Orozco verliet des avonds zijn residentie te Guadaluajara; onderweg werd hij aangehouden door twee geheime agenten der regering die den kerkvoert moeoverden naar het vliegtuig even buiten de stad.

Op het vliegveld stond een peloton soldaten te wachten. Mgr. Orozco die niet anders dacht dan dat hij terechtgesteld zou worden, vroeg toen aan den commandant, dat zijn executie eenige ogenblikken zou worden uitgesteld, omdat hij zich op den dood zou kunnen voorbereiden. De bevelvoerende officier gaf toen te kennen, dat hij opdracht had gekregen om den aartsbisschop wegens revolutionnaire propaganda over de grens te zetten. Mgr. Orozco verklaarde liever duizendmaal te willen vertrekken dan in ballingschap te gaan. Den volgenden dag verplichtte men den bisschop plaats te nemen in een vliegtuig, die met onbekende bestemming is vertrokken.
Ten tijde van de godsdienstvervolgung onder Calles heeft Mgr. Orozco zijn apostolische werkzaamheden onafgebroken voortgezet ondanks het levensgevaar dat hem voortdurend van alle kanten bedreigde. Hij was weliswaar genoodzaakt om zijn aartsbisschoppelijk paleis te verlaten, maar vanuit de onberbergeerde rotspelenken van het Jalisco-gebergte bleef deze eminente kerkvoert de hem toevertrouwde geloovigen besturen. Er werd een leger van 25.000 man uitgezonden om den aartsbisschop dood of levend gevangen te nemen, hetgeen echter niet mocht gelukken.
Toen tenslotte een overeenkomst werd gesloten tusschen de kerkelijke overheden en de Mexicaansche regering, werd als eerste eisch gesteld, dat Mgr. Orozco in ballingschap zou gaan. Later kreeg hij evenwel toestemming om naar Mexico terug te keeren.

ENGLAND.

Een dubbelganger van den Prins van Wales. — Dezer dagen stopte voor het grootste hotel van Budapest een prachtige wagen waaruit een goedgekleede jonge man stapte, die in het hotel kamers besprak voor zichzelf en zijn chauffeur. Tegen den portier van het hotel zeide hij, dat hij door niemand wilde gestoord worden. In het vreemdelingenboek schreef hij zich in als John Marrow, ingenieur, Engeland. In een hall van het hotel wisselde hij nog eenige woorden met een tooneelspeeler, waarna hij zich in zijn vertrekken terugtrok. De tooneelspeeler vertrouwde hierop aan den portier toe, dat de jonge man de prins van Wales was, dien zij vaak te Londen vanaf het tooneel had gezien. Het nieuws verspreidde zich natuurlijk onmiddellijk en toen de jonge man eenige uren later, na te zijn uitgerust beneden kwam, werd hij bij groot oordeel een menigte nieuwsgierigen, dagbladschrijvers en persfotografen.
Van officieele zijde had men besloten geen belangstelling te toonen en het incognito van den prins te eerbiedigen, tot men officieel van de komst van Z. K. H. op de hoogte zou zijn gesteld. De jonge man bleek zeer onthutst over de groote belangstelling, die hem ten deel viel, doch toen men hem mededeelde, dat men den prins van Wales kwam begroeten, glimlachte hij en zeide alleen: « Ik begrijp het al. Voor de zooveelste maal ». Lachend toonde hij zijn papieren, waaruit onomstootlijk bleek, dat men inderdaad John Marrow, den ingenieur, voor zich had en niet den prins van Wales, al vertoonen ook beiden een goede gelijkenis van uiterlijk.

SERVEE.

Een man levend in zijn doodskist geseheid. — ZONDERLINGE GEBRUIKEN. — In het Bretonsch-gebergte, is het nog de gewoonte de dooden in hun kist vast te nagelen. 't Is te zeggen dat men een lange pin dwars door het kist slaat, zoodat de pin door de onderste plank van de kist steekt. De bevolking welke nog zeer verachtend is een supereitische geloof, is van meening dat zij aldus helet dat de doode 's nachts de